

288.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH**

z dnia 6 kwietnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu w sprawie wykonania ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego osób wojskowych oraz funkcjonarjuszów państwowych w administracji wojskowej.

Na podstawie art. 16 ust. 3 i 17 ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego osób wojskowych oraz funkcjonarjuszów państwowych w administracji wojsko-

wej (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 58, poz. 439) zarządzą co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy wstępne.

§ 1. (1) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego osób wojskowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 58, poz. 439).

(2) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszym, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. (1) Przepisy rozporządzenia niniejszego dotyczą uskuteczniania potrąceń z tytułów, określonych w art. 1 ustawy.

(2) Uskutecznianie potrąceń z tytułów, wymienionych w art. 7 ustawy, normują przepisy szczególne.

§ 3. (1) Potrącenia mogą być uskuteczniane celem zaspokojenia płatnych wierzytelności Skarbu Państwa lub osób trzecich:

- a) z uposażenia, wypłacanego oficerom oraz zawodowym podoficerom (st. marynarzom) na podstawie art. 5 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664);
- b) z uposażenia, wypłacanego funkcjonariuszom państwowym w administracji wojskowej na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), o ile chodzi o potrącenia z tytułów, wskazanych w art. 1 lit. a) i c); jeżeli natomiast chodzi o potrącenia z tytułu egzekucji sądowej, podstawę potrąceń stanowi całe uposażenie wraz ze wszystkimi dodatkami i wartością świadczoną w naturze;
- c) z zaopatrzenia emerytalnego oficerów, zawodowych podoficerów (st. marynarzy) i funkcjonariuszów państwowych administracji wojskowej, pozostających w stanie spoczynku, wypłacanego na podstawie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 20, poz. 160);
- d) z odpraw, wypłacanych żołnierzom zawodowym na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664) oraz funkcjonariuszom państwowym w administracji wojskowej na podstawie art. 44 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r.

Nr. 20, poz. 160) lub § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnem prowizorycznych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 64).

(2) Z sumy, stanowiącej podstawę potrącenia, odlicza się kwoty, pobierane tytułem podatków, składek emerytalnych i opłat publicznych, należnych z ustawy.

R o z d z i a ł II.

Potrącenia z uposażenia.

§ 4. (1) Potrącenia z uposażenia uskutecznia płatnik, wypłacający uposażenie osobie, której dotyczy potrącenie, na zasadzie doręzonego mu przez dowódcę (komendanta, kierownika, szefa) jednostki administracyjnej wezwania władzy, urzędu lub osoby uprawnionej, o uskutecznienu potrącenia.

(2) Do wezwania należy dołączyć:

- a) jeżeli chodzi o dokonanie potrącenia na zasadzie orzeczenia sądowego — tytuł egzekucji sądowej, opatrzonej klauzulą wykonalności;
- b) jeżeli chodzi o dokonanie potrącenia na zasadzie prawomocnego zarządzenia właściwej władzy administracyjnej cywilnej lub wojskowej — uwierzytelniony odpis tego zarządzenia;
- c) jeżeli chodzi o dokonanie potrącenia na podstawie dobrowolnego obciążenia uposażenia na rzecz instytucji kredytowych — pismo władzy przełożonej, która wyraziła zgodę na zaciągnięcie pożyczki oraz oświadczenie dłużnika co do dobrowolnego obciążenia uposażenia, opatrzone podpisem dłużnika, uwierzytelnionym przez notariusza albo przełożoną władzę dłużnika.

§ 5. Dzień doręczenia wezwania o uskutecznienu potrąceń z uposażenia zaznacza płatnik na wezwaniu przy wyciśnięciu pieczęci urzędowej.

§ 6. Płatnik uskutecznia potrącenie z uposażenia w ten sposób, iż do czasu całkowitego zaspokojenia wierzytelności potrąca dłużnikowi z uposażenia na poczet kwoty, podlegającej ściągnięciu, odpowiednie kwoty w granicach następujących:

A) w stosunku do oficerów i zawodowych podoficerów (st. marynarzy):

- a) 10% uposażenia, jeżeli potrącenie jest dokonywane na podstawie zarządzenia administracyjnego lub tytułu egzekucji sądowej, nie dotyczącego obowiązku alimentacji, oraz w razie zbiegu potrąceń z tych tytułów;
- b) 30% uposażenia, jeżeli potrącenie jest dokonywane na podstawie tytułu egzekucji sądowej, dotyczącego obowiązku alimentacji, lub w razie zbiegu potrąceń z tego tytułu z potrąceniem, dokonywanem na podstawie tytułów, wymienionych pod lit. a);

B) w stosunku do funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej:

- 1) jeżeli potrącenie jest dokonywane na podstawie zarządzenia administracyjnego władzy cywilnej lub wojskowej, oraz w razie zbiegu potrąceń z tego tytułu — 10% uposażenia;
- 2) jeżeli potrącenie jest dokonywane na podstawie tytułu egzekucji sądowej, nie dotyczącego obowiązku alimentacji, oraz w razie zbiegu potrąceń z tego tytułu z potrąceniem z tytułu, wymienionego w pkt. 1 — jedną piątą część uposażenia, przyczem:
 - a) suma, nie przenosząca 100 zł miesięcznie, jest wolna od potrąceń,
 - b) w razie, gdy uposażenie przewyższa tysiąc dwieście złotych miesięcznie — potrąca się ponadto połowę przewyżki ponad 1.200 zł;
- 3) jeżeli potrącenie jest dokonywane z tytułu obowiązku alimentacji — dwie piąte części uposażenia, przyczem, gdy uposażenie przewyższa tysiąc dwieście złotych miesięcznie, potrąca się ponadto całą przewyżkę ponad 1.200 zł;
- 4) przy zbiegu potrąceń z tytułów, wymienionych pod 3), z potrąceniami z tytułów, wymienionych pod 1) i 2), jedna piąta część uposażenia przypada na wszystkie długi ogółem, druga zaś część piąta na zaspokojenie samych tylko należności alimentarnych, o ileby pierwsza część na nie przy zbiegu z innymi wierzytelnościami nie wystarczała; według tej samej zasady podlega potrąceniu przewyżka ponad tysiąc dwieście złotych miesięcznie.

§ 7. Niezależnie od potrąceń, uskutecznianych na podstawie § 6, płatnik uskutecznia potrącenia do wysokości 20% uposażenia celem zaspokojenia roszczeń instytucji kredytowych, opartych na dobrowolnym obciążeniu uposażenia za zgodą władzy przełożonej, oraz do wysokości 3% uposażenia celem zaspokojenia wierzytelności, należących do innego rodzaju zobowiązań, niż pożyczki i na rzecz innych wierzycieli niż instytucje kredytowe, jeżeli dłużnik zgadza się na tego rodzaju obciążenie uposażenia.

§ 8. (1) Poza potrąceniami w granicach, określonych w § 6 i 7, uskutecznianie dalszych potrąceń przez płatnika jest niedopuszczalne, chociażby dłużnik wyraził na to swoją zgodę.

(2) Przepis ust. 1 nie dotyczy jednak przypadków, gdy chodzi o potrącenie z tytułu obowiązku alimentacyjnego, a dłużnik wyraża zgodę na uskutecznienie potrąceń w granicach wyższych (art. 4).

§ 9. Rozpoczęte potrącenia z uposażenia ulegają zawieszeniu tylko w następujących przypadkach:

- a) gdy uposażenie zostaje umniejszone w myśl art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664) lub art. 65-b ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164), a potrącenie

nie następuje z tytułu obowiązku alimentacji;

- b) bez względu na tytuł, z jakiego potrącenie nastąpiło, gdy uposażenie zostaje umniejszone w myśl art. 52 i 53 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664).

§ 10. (1) W przypadku przywrócenia zawieszzonego uposażenia w całości dokonywa się zaległych potrąceń, obliczonych od pełnego uposażenia, przyczem uwzględnia się dokonane już ewentualnie potrącenie z tytułu obowiązku alimentacji.

(2) W przypadku częściowego przywrócenia zawieszzonego uposażenia dokonywa się zaległych potrąceń tylko z tytułu obowiązku alimentacji, przyczem za podstawę do potrącenia bierze się część uposażenia niezawieszoną i część przywróconą.

R o z d z i a ł III.

Potrącenia z zaopatrzenia emerytalnego.

§ 11. (1) Potrącenia z zaopatrzenia emerytalnego uskutecznia izba skarbowa (Państwowy Zakład Emerytalny), wypłacająca dłużnikowi zaopatrzenie emerytalne, na podstawie wezwania władzy, urzędu lub osoby uprawnionej, o uskutecznienie potrącenia.

(2) Do wezwania należy dołączyć:

- a) tytuł egzekucji sądowej, opatrzony klauzulą wykonalności, jeżeli chodzi o dokonanie potrącenia z tytułu alimentacji;
 - b) tytuł egzekucji sądowej, opatrzony klauzulą wykonalności, lub odpis prawomocnego zarządzenia administracyjnej władzy cywilnej, jeżeli chodzi o dokonanie potrącenia z tytułu należności Skarbu Państwa;
 - c) odpis prawomocnego zarządzenia administracyjnej władzy wojskowej, jeżeli chodzi o dokonanie potrącenia wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu szkód lub strat, ustalonych prawomocnym zarządzeniem właściwej administracyjnej władzy wojskowej w czasie pełnienia czynnej służby przez żołnierza zawodowego lub funkcjonariusza państwowego w administracji wojskowej.
- (3) Przepis § 5 stosuje się analogicznie.

§ 12. Izba skarbowa (Państwowy Zakład Emerytalny), wypłacająca dłużnikowi zaopatrzenie emerytalne, uskutecznia potrącenia z zaopatrzenia emerytalnego w ten sposób, iż do czasu całkowitego zaspokojenia wierzytelności potrąca dłużnikowi na poczet kwoty, jaka ma być od niego ściągnięta, odpowiednie kwoty w następujących granicach:

A. w stosunku do żołnierzy zawodowych w stanie spoczynku:

- a) 10% zaopatrzenia emerytalnego, gdy chodzi o należności Skarbu Państwa lub wierzytelności, wymienione w § 11 ust. 2 lit. b) i c), oraz w razie zbiegu potrąceń z tych tytułów;

- b) 30%, gdy chodzi o należności z tytułu alimentacji oraz w razie zbiegu potrąceń z tego tytułu z potrąceniami z tytułów, wymienionych pod lit. a);

B. w stosunku do funkcjonariuszów państwowych administracji wojskowej w stanie spoczynku:

1) jeżeli chodzi o należności Skarbu Państwa, oparte na prawomocnym zarządzeniu administracyjnej władzy cywilnej, lub o wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu szkód lub strat, oparte na prawomocnym zarządzeniu administracyjnej władzy wojskowej, oraz w razie zbiegu potrąceń z tych tytułów, — 10% zaopatrzenia emerytalnego;

2) jeżeli chodzi o należności Skarbu Państwa, oparte na tytule egzekucji sądowej, oraz w razie zbiegu potrąceń z tego tytułu z potrąceniami z tytułów, wymienionych w pkt. 1 — jedną piątą część zaopatrzenia emerytalnego, przyczem:

a) suma, nieprzenosząca 100 zł miesięcznie, jest wolna od wszelkich potrąceń,

b) w razie, gdy uposażenie przewyższa tysiąc dwieście złotych miesięcznie — potrąca się ponadto połowę przewyżki ponad 1.200 zł;

3) jeżeli chodzi o potrącenie z tytułu obowiązku alimentacji — dwie piąte części zaopatrzenia emerytalnego z tem zastrzeżeniem, że, gdy zaopatrzenie emerytalne przewyższa tysiąc dwieście złotych miesięcznie, potrąca się ponadto całą przewyżkę ponad 1.200 złotych;

4) przy zbiegu potrąceń z tytułów, wymienionych pod 3), z potrąceniami z tytułów, wymienionych pod 1 i 2, jedna piąta część zaopatrzenia emerytalnego przypada na wszystkie długi ogółem, druga zaś część piąta na zaspokojenie samych tylko należności alimentarnych, o ileby pierwsza część na nie przy zbiegu z innymi wierzytelnościami nie wystarczała; według tej samej zasady podlega potrąceniu przewyżka ponad tysiąc dwieście złotych miesięcznie.

§ 13. (1) Potrącenia z zaopatrzenia emerytalnego ulegają zawieszeniu w przypadku zawieszenia wypłaty całości uposażenia emerytalnego w myśl art. 4 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 20, poz. 160).

(2) W przypadku przywrócenia zawieszono go zaopatrzenia emerytalnego dokonywa się z tego uposażenia zaległych potrąceń.

Rozdział IV.

Potrącenia z odpraw.

§ 14. Do potrąceń z odpraw, wypłacanych żołnierzom zawodowym i funkcjonariuszom państwowym w administracji wojskowej, stosuje się analogiczne przepisy §§ 6 i 7.

Rozdział V.

Przepisy wspólne.

§ 15. (1) Pierwsze potrącenie następuje przy najbliższej wypłacie uposażenia lub zaopatrzenia

emerytalnego po dniu doręczenia płatnikowi lub izbie skarbowej (Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu) wezwania o uskutecznienie potrącenia; następne potrącenie uskutecznia się bez wezwania, w odstępach miesięcznych, przy każdorazowej wypłacie uposażenia lub zaopatrzenia emerytalnego.

(2) Potrącenie z odprawy następuje jednorazowo przy wypłacie odprawy.

§ 16. (1) Co do porządku zaspokojenia wierzytelności w przypadku zbiegu potrąceń obowiązują następujące przepisy:

a) o pierwszeństwie w zaspokojeniu wierzytelności rozstrzyga termin doręczenia płatnikowi lub izbie skarbowej (Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu) wezwania władzy, urzędu lub osoby trzeciej o uskutecznienie potrąceń;

b) wierzytelności Skarbu Państwa mają pierwszeństwo przed innymi, bez względu na czas ich powstania oraz termin doręczenia wezwania o uskutecznienie potrącenia;

c) wierzytelności, oparte na obowiązku alimentacji, mają równe pierwszeństwo z wierzytelnościami Skarbu Państwa.

(2) W razie zbiegu roszczeń alimentacyjnych dwu lub więcej wierzycieli kwotę, podlegającą zajęciu, należy przekazać do depozytu sądowego.

§ 17. Kwotę, uzyskaną na zasadzie potrącenia, przekazuje płatnik lub izba skarbową (Państwowy Zakład Emerytalny) wierzycielowi, wskazanemu w wezwaniu (tytule) o uskutecznienie potrąceń.

§ 18. (1) Potrącenia ustają:

a) z chwilą całkowitego zaspokojenia wierzytelności;

b) w razie śmierci dłużnika; w tym przypadku płatnik lub izba skarbową (Państwowy Zakład Emerytalny) zawiadamia o ustaniu potrąceń z tego powodu władzę, urząd lub osobę uprawnioną, na których wezwanie uskuteczniiano potrącenie.

(2) Potrącenia z uposażenia ustają ponadto z chwilą przeniesienia dłużnika w stan spoczynku; w tym przypadku, jeżeli potrącenia były uskuteczniiane z tytułów, wymienionych w § 11 ust. 2, płatnik przesyła tytuł, na którego podstawie uskuteczniiano potrącenia, oraz wykaz, zawierający wysokość sumy potrąconej i pozostałej do potrącenia — izbie skarbowej (Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu), wypłacającej dłużnikowi zaopatrzenie emerytalne, która wydaje zarządzenia co do uskuteczniiania potrąceń z zaopatrzenia emerytalnego; jeżeli natomiast potrącenia były uskuteczniiane z innych tytułów, niż określonych w § 11 ust. 2, uskuteczniianie potrąceń ustaje, o czem płatnik zawiadamia władzę, urząd lub osobę uprawnioną, na których wezwanie uskuteczniiano potrącenia.

Rozdział VI.

Przepisy końcowe.

§ 19. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z dniem tym traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 18 czerwca 1928 r. w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu w sprawie wykonania ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 589).

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*
